

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobců: a) K. S. G., a b) K. N. G., oba zastoupeni Mgr. Nikolou Runštukovou, advokátkou se sídlem Bohuslava Martinů 1038, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 5. 2023. č. j. 29 Az 6/2022 - 74,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Kasační stížnosti se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví specifikovaného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2022, č. j. OAM-50/ZA-P07-HA10-2022. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobcům mezinárodní ochranu podle § 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Společně s kasační stížností podali stěžovatele i návrh na přiznání odkladního účinku kasační stížnosti: Dle jejich tvrzení by jim nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla nepoměrně větší újma než jiným osobám. Uvedli, že v případě zamítnutí návrhu by byli nuceni vycestovat zpět do země původu, kde by jim hrozilo nebezpečí vážné újmy, přičemž vycestování by pro ně znamenalo nepřiměřený zásah do práva na soukromý a rodinný život dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 9 Úmluvy o právech dítěte, neboť by vedlo k odloučení matky a dítěte. Dle jejich dalšího tvrzení by rovněž došlo k zásahu do práva na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod, neboť by neměli možnost osobně vystupovat v soudním řízení a vykonávat svá procesní práva. Zároveň by ztratili statut žadatele o přiznání mezinárodní ochrany a práva z něho vyplývající, přičemž stěžovatelka je jakožto svobodná matka odkázaná na pomoc státu. Dle stěžovatelů by jejich případná újma

byla nepoměrně větší než újma jiných osob a přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] K návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřil žalovaný. Uvedl, že neshledal naplnění některého z důvodů uvedeného v § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Návrh na přiznání odkladného účinku označil jako nadbytečný, neboť kasační stížnost je odkladným účinkem u tohoto typu rozhodnutí vybavena ze zákona, o čemž byli stěžovatelé poučeni v rozhodnutí žalovaného.

[4] Dle § 107 s. ř. s. „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně“.

[5] Dle § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) ve znění účinném do 30. 6. 2023 „[p]odání kasační stížnosti má odkladný účinek, mělo-li jej podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany“.

[6] Dle § 32 odst. 2 zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023 [p]odání žaloby podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1 písm. b), d), f) a g), žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 2, žaloby proti rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, žaloby proti rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany a rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. g). O přiznání odkladného účinku podle soudního řádu správního lze požádat pouze společně s podáním žaloby“.

[7] Ačkoliv dle § 107 s. ř. s. podání kasační stížnosti nemá odkladný účinek ze zákona a toto ustanovení rovněž výslovně neuvádí, že by s. ř. s. nebo jiný zvláštní zákon mohl stanovit jinak, ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023 nelze vnímat jinak, než jako *lex specialis* k výše citovanému § 107 s. ř. s. S ohledem na právě uvedené tak bylo nezbytné zabývat se otázkou, zda odkladný účinek mělo již podání samotné žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci se jedná o rozhodnutí, kterým žalovaný neudělil stěžovatelům mezinárodní ochranu podle § 12 až 14b zákona o azylu a nejedná se tak o rozhodnutí, jež by představovalo výjimku dle shora citovaného § 32 odst. 2 zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023. Žaloba, kterou stěžovatelé podali ke krajskému soudu, tudíž měla dle § 32 odst. 2 zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023 odkladný účinek přímo ze zákona, o čemž (jak ostatně správně podotkl žalovaný) byli stěžovatelé řádně poučeni již v samotném rozhodnutí žalovaného.

[9] S ohledem na to, že odkladný účinek měla již žaloba stěžovatelů, stejnou vlastností je dle § 32 odst. 5 zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023 vybavena i kasační stížnost. Jinými slovy, odkladný účinek kasační stížnosti plyne z ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023 ve spojení s § 32 odst. 2 téhož zákona. Tvzeními, kterými stěžovatelé svůj návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnili,

pokračování

se tak s ohledem na nadbytečnost samotného návrhu Nejvyšší správní soud již nezabýval, neboť jak bylo dovozeno výše, odkladný účinek kasační stížnosti plyne přímo ze zákona, a tudíž jej tak nelze přiznat na základě návrhu stěžovatelů.

[10] Nejvyšší správní soud pouze pro úplnost uvádí, že nepřehlédl novelu zákona o azylu, která byla provedena zákonem č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 173/2023 Sb.“), který (v rozsahu relevantní části novely zákona o azylu) nabyl účinnosti dne 1. 7. 2023.

[11] Dle části první, článku II, odstavce 1 zákona č. 173/2023 Sb. „[ř]ízení podle zákona č. 325/1999 Sb. a řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve věci rozhodnutí vydaného podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; v těchto řízeních se však postupuje podle § 3d odst. 2 a 3, § 15 a 25 a § 87 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“.

[12] Jelikož kasační stížnost podali stěžovatelé dne 20. 6. 2023 a jedná se o řízení dle s. ř. s., které bylo zahájené přede dnem účinnosti zákona č. 173/2023 Sb., a které zároveň nebylo před účinností tohoto zákona pravomocně skončeno, posoudil Nejvyšší správní soud práva a povinnosti s ním související dle zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. července 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu